==========
=

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========
=

નોર્ધન ઇન્ડિયા કેટરર્સ (ઇન્ડિયા) લિમિટેડ

વિ.

લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર ઓફ દિલ્હી

ડિસેમ્બર ૨૧, ૧૯૭૯

[વી. આર. કૃષ્ના ઐયર, વી. ડી. તુલજાપુરકર અને આર. એસ. પાઠક,

ન્યાયમૂર્તિઓ]

કોર્ટના ચુકાદાઓનો રિવ્યુ – ક્યારે હાથ ધરવામાં આવે છે.

ઠેરવેલ કે: (તુલજાપુરકર અને પાઠક, ન્યાયમૂર્તિઓ દ્વારા) (કૃષ્ના ઐયર ન્યાયમૂર્તિની સંમતિથી) તે સુસ્થાપિત છે કે કોઇ પક્ષકાર માત્ર કેસની ફેર સુનાવણી અને નવા નિર્ણયના હેતુસર આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદાના રિવ્યુની માંગણી કરવા હકદાર નથી. સામાન્ય રીતે સિદ્ધાંત એવો છે કે કોર્ટ દ્વારા જાહેર કરાયેલ ચુકાદો અંતિમ હોય છે અને તે સિદ્ધાંતથી વિચલન ત્યારે જ વાજબી છે જ્યારે નોંધપાત્ર અને અનિવાર્ય સંજોગો આમ કરવા માટે જરૂરી બનાવે છે. જો મૂળ સુનાવણી દરમિયાન કોર્ટનું ધ્યાન મહત્વપૂર્ણ કાનૂની જોગવાઇ તરફ દોરવામાં ન આવે તો કોર્ટ તેના ચુકાદાનો રિવ્યુ કરશે. જો સ્પષ્ટ ભૂલ થઇ હોય અને સંપૂર્ણ અને અસરકારક ન્યાય કરવા માટે હુકમ પસાર કરવો જરૂરી હોય તો કોર્ટ તેના ચુકાદાને ફરીથી ખોલી શકે છે.

સજ્જન સિંઘ વિ. સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન [૧૯૬૫] ૧ એસ.સી.આર. ૯૩૩, ૯૪૮; જી. એલ. ગુપ્તા વિ. ડી. એન. મહેતા [૧૯૭૧] ૩ એસ.સી.આર. ૭૪૮, ૭૬૦; ઓ. એન. મહિન્દ્રુ વિ. ડિસ્ટ્રિક્ટ જજ દિલ્હી અને અન્ય [૧૯૭૧] ૨ એસ.સી.આર. ૧૧, ૨૭ નો સંદર્ભ લેવામાં આવેલ.

બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૭ સાથે સંસદ દ્વારા ઘડવામાં આવેલા કાયદાની જોગવાઇઓ અથવા અનુચ્છેદ ૧૪૫ હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમો વાંચતા સુપ્રિમ કોર્ટને તેના ચુકાદાનો રિવ્યુ કરવાની સત્તા આપવામાં આવી છે. સિવિલ કાર્યવાહીમાં રિવ્યુ માટેની અરજી સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૪૭, રુલ ૧ માં

ઉલ્લેખિત કારણોસર જ દાખલ કરવામાં આવે છે અને ફોજદારી કાર્યવાહીમાં રેકોર્ડ પર દેખીતી ભૂલના કારણોસર (ઓર્ડર ૪૦, રુલ ૧, સુપ્રિમ કોર્ટ રુલ્સ ૧૯૬૬). કાર્યવાહીનું સ્વરૂપ ગમે તે હોય, રિવ્યુની કાર્યવાહીને કેસની મૂળ સુનાવણી સાથે સરખાવી શકાય નહીં અને કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદાની અંતિમતા પર પુનર્વિચાર કરવામાં આવશે નહીં સિવાય કે 'જ્યાં ન્યાયિક ભૂલને કારણે અગાઉ કોઈ મોટી ખામી અથવા સ્પષ્ટ ભૂલ અથવા તેવી કોઈ ગંભીર ભૂલ પ્રવેશી હોય.'

ચંદ્રકાન્તા વિ. શેખ હબીબ, [૧૯૭૫] ૩ એસ.સી.આર. ૬૩૩ નો સંદર્ભ લેવામાં આવેલ.

રિવ્યુ પિટિશનમાં કોર્ટ સમક્ષ મુકવામાં આવેલ સામગ્રી અપીલોની સુનાવણી વખતે ક્યારેય તેના ધ્યાન પર લાવવામાં આવી ન હતી તે હકીકત સિવાય, ચુકાદામાં રેકોર્ડ પર દેખીતી કોઇ ભૂલ નથી. આવી ભૂલ અસ્તિત્વ ધરાવે છે જો મુદ્દા પર વિચારવામાં આવેલા બે અથવા વધુ મંતવ્યોમાંથી એવું માનવું શક્ય હોય કે વિવાદ માત્ર તેમાંથી એકને સ્વીકારે છે. જો કોર્ટ દ્વારા મૂળ ચુકાદામાં અપનાવવામાં આવેલ મંતવ્ય રેકોર્ડ શું જણાવે છે તે ધ્યાનમાં લેતા એક સંભવિત મંતવ્ય છે, તો તે માનવું મુશ્કેલ છે કે રેકોર્ડ પર દેખીતી કોઇ ભૂલ છે.

હાલના કેસમાં અપીલકર્તાએ તેની હોટલમાં રહેવાસીઓને તેમજ રેસ્ટોરન્ટમાં ખાવા આવતા સામાન્ય ગ્રાહકો બંને માટે ભોજન તૈયાર કર્યું હતું અને પીરસ્યું હતું. બંને કિસ્સાઓમાં તે ભોજનનો સપ્લાય અને સેવા રહી હતી જે

વેચાણની વ્યાખ્યામાં આવતી નથી. અપીલકર્તા દ્વારા આક્ષેપિત હકીકતોનો કોઈપણ તબક્કે ક્યારેય વિવાદ કરવામાં આવ્યો ન હતો. સ્વીકારવામાં આવેલી હકીકતોની સત્યતાની તપાસ કરવાનો કરવેરા સત્તાવાળાઓ દ્વારા કોઈ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો ન હતો. તે વાસ્તવિક સંદર્ભમાં આ કોર્ટે ચકાસણી કરી હતી કે શું વેચાણ વેરાની કોઈ જવાબદારી આકર્ષિત થાય છે. અગાઉનો ચુકાદો તે વાસ્તવિક પાયા પર આધારિત હતો અને તેને તે પ્રકાશમાં સમજવો જોઈએ.

કૃષ્ના ઐયર, ન્યાયમૂર્તિ (સંમતિ આપતા)

કોઇ કેસ તેના હકીકતોના ચોક્કસ પરિપ્રેક્ષ્ય પર નક્કી કરવામાં આવે છે. જ્યારે હકીકતો ભૌતિક રીતે બદલાય છે ત્યારે કાયદો પસંદગીપૂર્વક તેનું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે છે. જે વાસ્તવિક સેટિંગમાં ચુકાદામાં નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો તે નિર્ણાયક બની જાય છે. અપીલ સ્વીકૃત ધોરણે આગળ વધી હતી કે રેસ્ટોરન્ટની મુલાકાત લેનાર મુલાકાતી કે જે ટેબલ પર બેઠો હતો અને તેને જોઈતી વાનગીઓ પીરસવામાં આવી હતી, તેને જે જોઈતું હતું તે ઘરે લઈ જવાનો કોઈ અધિકાર ન હતો. મૂળભૂત ધારણા એવી હતી કે ખોરાકનું તે સ્વરૂપે વેચાણ થતું ન હતું અને ખાવા અને પીવા સહિતની પ્રવૃત્તિઓના સંકુલ માટેની તે અવેજ હતી. આ હકીકતો પર પહોંચેલ નિષ્કર્ષ દોષરહિત હતો.

જો સંજોગો અલગ હોય તો નિર્ણય પણ અલગ હશે. પરંતુ કોઈ વૈકલ્પિક પરિસ્થિતિઓ રજૂ કરવામાં આવી ન હતી. જો વકીલ રજૂઆતમાં ચૂક કરે છે તો તે નિર્ણય માટે કોર્ટનો દોષ શોધી શકે નહીં.

સિવિલ અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: રિવ્યુ પિટિશન નં. ૧૧૧–૧૧૨/૧૯૭૮.

(તારીખ ૭–૯–૧૯૭૮ ના આ કોર્ટના ચુકાદાના રિવ્યુ માટેની અરજી)

ની બાબતમાં:–

સિવિલ અપીલ નં. ૧૭૬૮–૬૯/૧૯૭૨.

અરજદારો માટે સોલી જે. સોરાબજી, એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ અને પી. એ. ફ્રાન્સિસ અને બી. બી. આહુજા, એમ. એન. શ્રોફ, આર. એસ. ચૌહાણ અને આર. એન. સચદે.

સામાવાળા માટે એફ. એસ. નરીમાન, લલિત ભસીન, એમ. એન. કારખાનિસ, શ્રીમતી એસ. ભંડારે અને કુમારી માલિની પોડુવલ.

ઇન્ટરવેનર્સ માટે:

સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત માટે એસ. ટી. દેસાઇ અને એમ. એન. શ્રોફ.

સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર માટે સોલી જે. સોરાબજી એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ અને એમ. એન. શ્રોફ.

સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન માટે બદ્રીદાસ શર્મા.

સ્ટેટ ઓફ આંધ્રપ્રદેશ માટે ટી. વી. એસ. એન. ચારી અને એમ. એસ. ગણેશ.

સ્ટેટ ઓફ પશ્ચિમ બંગાળ માટે સોલી જે. સોરાબજી એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ અને જી. એસ. ચેટર્જી.

સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક માટે એન. નેટ્ટર.

સ્ટેટ ઓફ તમિલનાડુ માટે એ. વી. રંગમ.

સ્ટેટ ઓફ યુ.પી. માટે એસ. સી. મનચંદા અને ઓ. પી. રાણા.

સ્ટેટ ઓફ કેરળ માટે વી. જે. ફ્રાન્સિસ.

ફેડરેશન ઓફ હોટલ એન્ડ રેસ્ટોરન્ટ એસોસિએશન્સ, ઓફ ઈન્ડિયા માટે એમ. સી. ભંડારે.

હોટલ રેસ્ટોરન્ટ એસોસિએશન કલકત્તા અને ઈસ્ટર્ન રીજીયન માટે વાય. એસ. ચિતળે.

સાઉથ રીજીયન ફારિયા હોટલ માટે લલિત ભસીન, વિનય ભસીન અને વિનીત કુમાર.

ઝોન્થ ક્લબ માટે શ્રીમતી શ્યામલા પપ્પુ અને એ. મિનોચા.

તમિલનાડુ હોટલ એસોસિએશન માટે એ. કે. રાવ અને એ. ટી. એમ. સંપત.

હોટલ એન્ડ રેસ્ટોરન્ટ એસોસિએશન, એર્નાકુલમ માટે એન. સુધાકરન.

વાલકોમ હોટલ્સ અને ઇન્ડોવિલ્સ હોટલ ડિવિઝન માટે અનિલ દિવાન, રવિન્દર નારાયણ અને શ્રી નારાયણ.

સ્ટેટ ઓફ મધ્યપ્રદેશ માટે એસ. કે. ગંભીર.

વી. ડી. તુલજાપુરકર અને આર. એસ. પાઠક, ન્યાયમૂર્તિઓનો ચુકાદો પાઠક, ન્યાયમૂર્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો. કૃિષ્ના ઐયર, ન્યાયમૂર્તિએ અલગ અભિપ્રાય આપ્યો.

કૃિષ્ના ઐયર, ન્યાયમૂર્તિ.–રિવ્યુ માટેની અરજ, જ્યાં સુધી પ્રથમ ન્યાયિક દ્રષ્ટિકોણ સ્પષ્ટપણે વિકૃત ન હોય ત્યાં સુધી, આકાશના તારા માંગવા સમાન છે. ફોરેન્સિક હારનો બદલો બીજી વખત જોવાની વિનંતી દ્વારા, ખામીઓની શોધ અને પરિણામના ઉલટાવવાની આશા સાથે લઇ શકાય નહીં. હું મારા

વિદ્વાન ભાઈ પાઠક ન્યાયમૂર્તિ સાથે સંમત છું, પ્રતિબંધિત રિવ્યુ અધિકારક્ષેત્ર અને આ કેસમાં અરજના અસ્વીકાર બંને પર – નીચે કરવામાં આવેલી લાયકાતોને આધિન.

ખરેખર, મારા વિદ્વાન ભાઈના છેલ્લા ફકરાનું વાંચન, જેની સાથે હું સંમત છું, તે સ્પષ્ટ કરે છે કે શ્રી સોલી સોરાબજીએ લગભગ યુદ્ધ જીતી લીધું છે, જોકે વાસ્તવિક મર્યાદાઓને કારણે તેઓ વ્યાજબી રીતે આ લડાઈ હારી ગયા છે. કોઇ કેસ તેના હકીકતોના ચોક્કસ પરિપ્રેક્ષ્ય પર નક્કી કરવામાં આવે છે. જ્યારે હકીકતો ભૌતિક રીતે બદલાય છે, ત્યારે કાયદો પસંદગીપૂર્વક તેનું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે છે. અહીં, વાસ્તવિક સેટિંગ જેમાં નિર્ણય આધારિત છે તે નિર્ણાયક બની જાય છે. મારા વિદ્વાન ભાઈએ તે સંપૂર્ણપણે સ્પષ્ટ કર્યું છે કે અપીલ સ્વીકૃત ધોરણે આગળ વધી હતી કે રેસ્ટોરન્ટની મુલાકાત લેનાર મુલાકાતી કે જે ટેબલ પર બેઠો હતો અને તેને જોઈતી વાનગીઓ પીરસવામાં આવી હતી, તેને તે કેસમાં, પોતે જે ખાધું હતું તે પછી જે જોઈતું હતું તે ઘરે લઈ જવાનો કોઈ અધિકાર ન હતો, અને કુલ સેવાઓના મિશ્રણમાંથી ખાવાની વસ્તુઓ માટે ચૂકવણી કરવા માટે, જેમાં તેણે જે ખાવા માટે પસંદ કર્યું હતું તેના સપ્લાય (વેચાણ નહીં) નો સમાવેશ થાય છે. મૂળભૂત, ખરેખર નિર્ણાયક, ધારણા એવી હતી કે ખોરાકનું તે સ્વરૂપે વેચાણ થતું ન હતું અને ખાવા અને પીવા સહિતની પ્રવૃત્તિઓના સંકુલ માટેની તે અવેજ હતી. આ અત્યાધુનિક પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં લેતા, નિષ્કર્ષ દોષરહિત છે. પરંતુ જો સંજોગો અલગ હોય, તો નિર્ણય પણ અલગ હશે. પરંતુ

કોઈ વૈકલ્પિક પરિસ્થિતિઓ રજૂ કરવામાં આવી ન હતી. જો વકીલ રજૂઆતમાં ચૂક કરે છે, તો તે નિર્ણય માટે કોર્ટનો દોષ શોધી શકે નહીં. આ ટૂંકમાં છે.

કેટલીકવાર એવું બને છે કે ઉચ્ચ–શૈલીની રેસ્ટોરન્ટ્સ અથવા રહેણાંક હોટલ એકત્રિત રકમ પર બોલ ડાન્સ, દુર્લભ સંગીત, ગરમ પીણાં, 'ભવ્ય મિજબાની', ઝગમગતી ક્રોકરી, શાહી ધ્યાન અથવા 'બિકીની' સેવા અને સાઇટ–સીઇંગ ટ્રાન્સપોર્ટ અથવા શહેરની આસપાસની મુલાકાતો, શૂ–શાઇનિંગ, એર–કંડિશનિંગ, રૂમમાં મસાજ વગેરે જેવી વિશેષ સેવાઓ પ્રદાન કરે છે. વેચાયેલા માલના ઘટકને અલગથી શોધવા માટે તમે વસ્તુઓનું વિશ્લેષણ કરી શકતા નથી અથવા બિલને ડીકોડ કરી શકતા નથી. આ પરિસ્થિતિ ભારતમાં પણ વિદેશી પ્રવાસીઓની ભીડ સાથે ઊભી થઈ શકે છે જેઓ ધ્યાન રાખવા માંગે છે અને બધું સમાવીને ચૂકવણી કરવા માંગે છે. આ કેટલીક ફેશનેબલ રેસ્ટોરન્ટ્સમાં થઈ શકે છે જ્યાં તમે અધિકાર તરીકે ટેબલ પર જે વધ્યું છે તેને હટાવી શકતા નથી. આ કિસ્સાઓમાં રિવ્યુ હેઠળનો નિર્ણય યોગ્ય રીતે લાગુ પડે છે. મારા વિદ્વાન ભાઈએ સ્પષ્ટતા કરી છે અને રેશિયોને નિર્ધારિત રૂપરેખા સુધી મર્યાદિત રાખ્યો છે. તેમણે એ પણ ધ્યાન દોર્યું છે કે અગાઉની સુનાવણી વખતે વકીલોએ આ વાસ્તવિક મેટ્રિક્સનો વિરોધ કર્યો ન હતો. વકીલની વિચારસરણીમાં રિવ્યુ એકવાર આપેલા ચુકાદાને સુધારી શકતું નથી. તેથી નિર્ધારિત કાયદો યથાવત રહેવો જોઈએ.

વિદ્વાન સોલિસિટર જનરલ અમને વિન્ટેજ મૂલ્ય અને વિદેશી પરિવેશના અંગ્રેજી અને અમેરિકન કાનૂની સાહિત્યમાંથી લઈ ગયા. તેઓએ અમને જ્ઞાન આપ્યું પરંતુ મારા વિદ્વાન ભાઈ દ્વારા સમજાવ્યા મુજબ, તે સંપૂર્ણ રીતે લાગુ પડ્યા નહીં. જો તેઓ અગાઉ ટાંકવામાં આવ્યા હોત, તો તેના પર ગંભીરતાથી વિચાર કરવામાં આવ્યો હોત; પરંતુ ભારત એ ભારત છે. તે તેના એક લાખ ગામડાઓ, હજારો શહેરો, લાખો ફૂટપાથના ફેરીયાઓ અને રસ્તાની બાજુના વિક્રેતાઓ, કોર્નર કોફી શોપ અને ટી સ્ટોલ, ભોજનાલયો અને રેસ્ટોરન્ટ્સ અને કેટલાક ટોચના પાર્લરોમાં રહે છે. આદતો બદલાય છે, સંમેલનો અલગ પડે છે અને એક કડક નિયમ વિવિધ પરિસ્થિતિઓમાં લાગુ કરી શકાતો નથી. જો તમે કોફી હાઉસમાં જાવ, બે ઢોસા મંગાવો, એક ખાઓ અને બીજો ઘરે લઈ જાવ, તો તમે ઢોસા ખરીદો છો. તમારી પાસે કેક હોઈ શકે છે અને તેને ખાઈ પણ શકો છો, તે બાળકની જેમ જે એક ભાગ કરડે છે અને પપ્પાને કહે છે કે તે બાકીનો ભાગ ઘરે ખાશે. અસંખ્ય પરિસ્થિતિઓ, જ્યાં ટ્રાન્ઝેક્શન ભોજનનું વેચાણ, અથવા ખાવાની વસ્તુ અથવા સેવાના પેકેજનો એક ભાગ પ્લસ છે તે પ્રમાણભૂત નિયમ દ્વારા સંચાલિત થવું જોઈએ નહીં. માત્ર રેસ્ટોરન્ટ્સ અને બિન-રહેણાંક હોટલોમાં, આમાંના ઘણા વ્યવહારો વેચાણ છે અને કરપાત્ર છે. વધારાની સેવાઓ પણ તમે જે ચૂકવો છો તેના ઘટકો નથી. તમે એર-કન્ડિશન્ડ કપડાની દુકાન અથવા મીઠાઈની દુકાન અથવા હસ્તકલા એમ્પોરિયમમાં જઈ શકો છો જ્યાં ચાના કપ આપવામાં આવી શકે છે, સુંદર યુવતીઓ સેવા આપી શકે છે

અથવા વાંચવા માટે સંવેદનાત્મક સામગ્રિકો રાખી શકાય છે. તેઓ ગ્રાહકોને આકર્ષવા માટેના ઉપકરણો છે જેઓ કોમોડિટી ખરીદે છે અને ચૂકવેલ કિંમત વેચાણ તરીકે કરપાત્ર છે. ટ્રાન્ઝેક્શનનો પદાર્થ, મુખ્ય હેતુ, જીવનશૈલી અને અન્ય જણાવતા પરિબળોએ નક્કી કરવું જોઈએ કે સ્પષ્ટ વિક્રેતાએ સામાન વેચ્યો હતો કે માત્ર સેવાઓનું પેકેજ સપ્લાય કર્યું હતું. શું પીરસવામાં આવેલ કોઈ ખાવાની વસ્તુ લઈ જવાનો અધિકાર હતો, પછી ભલે તે ખરાબ રીતભાત હોય કે ન હોય? અમારી પાસે જે કેસ છે તેમાં, નિર્ણય એ આધાર પર ગયો હતો કે આવો અધિકાર ગેરહાજર હતો. એવા કિસ્સાઓમાં જ્યાં ડીલર દ્વારા આવો નકારાત્મક આધાર બનાવવામાં આવતો નથી–અને ભારતમાં, મોટાભાગે, પ્રથા ઘરે લઈ જવા પર પ્રતિબંધ મૂકતી નથી–તો કરપાત્રતાને નકારી કાઢવામાં આવતી નથી.

હું મારા વિદ્વાન ભાઈ સાથે સંમત છું અને રિવ્યુ માટેની અરજ ફગાવી દઉં છું.

પાઠક, ન્યાયમૂર્તિ. આ રિવ્યુ પિટિશનો સિવિલ અપીલ નં. ૧૭૬૮ અને ૧૭૬૯/૧૯૭૨ નો નિકાલ કરતા આ કોર્ટના તારીખ ૭ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૮ ના ચુકાદા સામે દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

નોર્ધન ઇન્ડિયા કેટરર્સ (ઇન્ડિયા) લિમિટેડ એક હોટલ ચલાવે છે જેમાં રહેવાસીઓને રહેઠાણ અને ભોજન પૂરું પાડવા ઉપરાંત તે એક રેસ્ટોરન્ટ પણ ચલાવે છે જ્યાં બિન–રહેવાસીઓ અથવા સામાન્ય મુલાકાતીઓને ભોજન

પીરસવામાં આવે છે. બંગાળ ફાઇનાન્સ (સેલ્સ ટેક્સ) એક્ટ, ૧૯૪૧ ની કલમ ૨૧(૩), જે કેન્દ્રશાસિત પ્રદેશ દિલ્હી સુધી વિસ્તૃત છે, હેઠળ દિલ્હી હાઇકોર્ટને કરવામાં આવેલા સંદર્ભમાં, હાઇકોર્ટે અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યો હતો કે રેસ્ટોરન્ટમાં સામાન્ય મુલાકાતીઓને ભોજનની સેવા વેચાણ તરીકે કરપાત્ર હતી. અપીલ પર, આ કોર્ટે વિપરીત મત લીધો અને ઠેરવ્યું કે જ્યારે અપીલકર્તા દ્વારા સંચાલિત રેસ્ટોરન્ટમાં સામાન્ય મુલાકાતીઓને ભોજન પીરસવામાં આવે છે, ત્યારે સેવાને માનવ જરૂરિયાતના સંતોષ માટે પૂરી પાડવામાં આવતી ગણવી જોઈએ અને તેને ખોરાકનું વેચાણ ગણી શકાય નહીં જ્યારે મુલાકાતીઓ માત્ર તેમને પીરસવામાં આવેલ ભોજન ખાવા માટે જ હકદાર હતા અને ન ખાધેલો ખોરાક દૂર કરવા અથવા લઈ જવા માટે હકદાર ન હતા. સહાયક બાબતોમાં એ સંજોગોનો સમાવેશ થાય છે કે ફર્નિચર અને ફર્નિશિંગ્સ, લેનિન, ક્રોકરી અને કટલરી પૂરી પાડવામાં આવી હતી, અને ત્યાં સંગીત, નૃત્ય અને કદાચ ફ્લોર શો પણ હતો.

શ્રી સોલી જે. સોરાબજી, વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ, જેમને કેસમાં આ તબક્કે હાજર થવા માટે સામાવાળા દ્વારા બ્રીફ કરવામાં આવ્યા છે, તેઓએ તેમની સામાન્ય સંપૂર્ણતા અને ક્ષમતા સાથે, મોટી માત્રામાં કાનૂની સામગ્રી એકસાથે મૂકવામાં સફળતા મેળવી છે જે અમે ખરેખર ઈચ્છીએ છીએ કે જ્યારે અપીલની મૂળ સુનાવણી થઈ ત્યારે કોર્ટ સમક્ષ હોત. તે સામગ્રીના આધારે, તેઓ રજૂઆત કરે છે કે આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાનો રિવ્યુ થવો જોઈએ. અમને એ કહેવામાં કોઈ સંકોચ નથી કે જો આ સામગ્રી

અગાઉ ઉપલબ્ધ હોત, તો તેણે કોર્ટને સમસ્યાના વધુ પાસાઓ પર વિચાર કરવા અને તેની વધુ વ્યાપક તપાસ કરવામાં સક્ષમ બનાવી હોત. પરંતુ જે આધારે અપીલો આગળ વધી તેના સંદર્ભમાં, અમે એમ કહી શકતા નથી કે પરિણામ અનિવાર્યપણે અલગ હોત.

વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલે દલીલ કરી હતી કે આ કોર્ટનો ચુકાદો રિવ્યુને પાત્ર છે કારણ કે, તેઓ કહે છે કે, તે ખોટી ધારણા પર આગળ વધે છે કે અમારા દ્વારા નક્કી કરાયેલ કાયદાના મુદ્દાના હેતુઓ માટે રેસ્ટોરન્ટને ધર્મશાળા સાથે સરખાવી શકાય છે. અમને હેલ્સબરીના લોઝ ઓફ ઈંગ્લેન્ડ અને તેમાં દર્શાવેલ હોટેલ પ્રોપરાઈટર્સ એક્ટ, ૧૯૫૬ નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે. અમારું ધ્યાન બેન્જામિનના "સેલ ઓફ ગુડ્સ" ના નિવેદન તરફ પણ દોરવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે રેસ્ટોરન્ટમાં ગ્રાહકને ભોજન પીરસવામાં આવે છે ત્યારે માલસામાનનું વેચાણ થાય છે, જેમાં સેવાનું તત્વ ગૌણ છે. ઈંગ્લેન્ડમાં ન્યાયિક અભિપ્રાયની વાત કરીએ તો, રેક્સ વિ. વુડ ગ્રીન પ્રોફિટીયરીંગ કમિટી; બુટ્સ કેશ કેમિસ્ટ્સ (સધર્ન) લિમિટેડ–એક્સપાર્ટ, રેક્સ વિ. બર્મિંગહામ પ્રોફિટીયરીંગ કમિટી; પ્રોવિન્શિયલ સિનેમેટોગ્રાફ થિયેટર્સ, લિમિટેડ. એક્સપાર્ટ અને લોકેટ વિ. એ. એન્ડ એમ. ચાર્લ્સ, લિમિટેડ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે. જો કે, એવું જણાય છે કે આ ત્રણમાંથી પ્રથમ અને ત્રીજા કેસને મુદ્દા પર સીધો આધાર રાખતો કહી શકાય નહીં. એવી પણ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે મેરિલ વિ. હોડસન અને મેરી નિસ્કી વિ. ચાઈલ્ડ્સ કંપની, જેના પર આ કોર્ટે આધાર રાખ્યો

હતો, તે કનેક્ટિકટ–ન્યુ જર્સી નિયમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ મેસેચ્યુસેટ્સ–ન્યુ યોર્ક નિયમમાં મૂર્તિમંત વિપરીત દૃષ્ટિકોણ અને ફ્રેન્ડ વિ. ચાઈલ્ડ્સ ડાઈનિંગ હોલ કંપની માં વ્યક્ત કરાયેલ તે સાચા કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. એવું કહેવામાં આવતું હતું કે યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સમાં યુનિફોર્મ કોમર્શિયલ કોડના અનુગામી કાયદાએ મેસેચ્યુસેટ્સ–ન્યુ યોર્ક નિયમને પસંદ કર્યો છે "એ જોગવાઈ કરીને કે વેપારીક્ષમતાની ગર્ભિત વોરંટીના હેતુ માટે, પરિસરમાં અથવા અન્ય જગ્યાએ વપરાશ માટે ખોરાક અથવા પીણાંનું મૂલ્ય માટે પીરસવું એ વેચાણ છે." અમને વિષ્ણુ એજન્સીસ (પ્રાઈવેટ) લિમિટેડ વિ. કોમર્શિયલ ટેક્સ ઓફિસર અને અન્ય પર વિચાર કરવા માટે આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા, તે દરખાસ્ત માટે કે અમારા બંધારણીય કાયદાના સાતમા પરિશિષ્ટની યાદી ૨ માં ધારાસભાની નોંધમાં સમજ્યા મુજબ "માલના વેચાણ" ની વિભાવનાને વિસ્તૃત કરવી જોઈએ જેથી કરીને સામાજિક નિયંત્રણના પગલાંના વાતાવરણ દ્વારા અગાઉ જરૂરી ન હોય તેવા અર્થને ધ્યાનમાં લઈ શકાય. છેલ્લે, સ્ટેટ ઓફ પંજાબ વિ. મેસર્સ એસોસિએટેડ હોટેલ્સ ઓફ ઈન્ડિયા લિમિટેડ અને મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન ઓફ દિલ્હી વિ. લક્ષ્મી નારાયણ ટંડન વગેરેમાં કેટલાક અવલોકનોનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે.

ઇન્ટરવેનર સ્ટેટ્સના વિદ્વાન વકીલે સામાન્ય રીતે વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલની રજૂઆતો અપનાવી હતી.

અપીલકર્તા તરફથી હાજર રહેલા શ્રી એફ. એસ. નરીમાન દ્વારા રિવ્યુ પિટિશનનો સખત વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે, જેમણે વિનંતી કરી છે કે રિવ્યુ માટે કોઈ આધાર બનાવવામાં આવ્યો નથી અને કોઈપણ સંજોગોમાં આ કોર્ટનો ચુકાદો ભૂલથી પીડાતો નથી. તેમણે ધ્યાન દોર્યું કે મેસેચ્યુસેટ્સ–ન્યુ યોર્ક નિયમ પર આધારિત નિર્ણયો જેમાં રેસ્ટોરન્ટમાં ગ્રાહકોને ભોજનની સેવા ખોરાકનું વેચાણ બનાવે છે તે એક ગર્ભિત વોરંટી આયાત કરવાની જરૂરિયાત પર આધારિત છે કે ખોરાક ખાવા માટે યોગ્ય હતો. તે વિચારણા, એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, ભારતમાં કોર્ટને પ્રભાવિત કરવાની જરૂર નથી કારણ કે તે ખામી ગ્રાહકોને પૌષ્ટિક ખોરાકનો પુરવઠો સુનિશ્ચિત કરવાના ઉદ્દેશ્યથી ફૂડ એડલ્ટરેશન એક્ટ જેવા કાયદા દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવી હતી. રજૂઆત એવી છે કે ભોજનની સેવા એ વેચાણ છે કે નથી તે ટ્રાન્ઝેક્શનની પ્રકૃતિ દ્વારા નક્કી થવું જોઈએ અને ફિટનેસની ગર્ભિત વોરંટી આયાત કરવાની જરૂરિયાતને આધારે નહીં. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, એવું કહેવાય છે કે, ગર્ભિત વોરંટીનું પરિબળ વેચાણના વ્યવહારને અનુસરવું જોઈએ અને વ્યવહાર એ વેચાણ છે તેવું નહીં કારણ કે ગર્ભિત વોરંટી એ જાહેર આરોગ્ય માટે જરૂરી ગેરંટી છે. અમને યાદ અપાવવામાં આવે છે કે અમારા ચુકાદાનો સાચો આધાર એ છે કે ખોરાકમાં કોઈ માલિકી ગ્રાહકને મળતી નથી, જે એ સંજોગો દ્વારા પુરાવો છે કે ખોરાકનો ન ખાધેલો ભાગ તેના દ્વારા લઈ જઈ શકાતો નથી. એવું ધ્યાન દોરવામાં આવે છે કે સામાવાળા દ્વારા ક્યારેય કોઈ વિવાદ નહોતો કે રેસ્ટોરન્ટમાં ગ્રાહક કે જે પરિસરમાં તેના દ્વારા

વપરાશ માટે ખોરાકનો ઓર્ડર આપે છે તે ખોરાકનો ન ખાધેલો ભાગ લઈ જવા માટે હકદાર નથી. વ્યવહારની આવશ્યક પ્રકૃતિ, તેઓ ભારપૂર્વક જણાવે છે, એ છે કે તે શારીરિક જરૂરિયાતના સંતોષ માટે આપવામાં આવતી સેવા છે, અને સેવા ખાવા માટે ખોરાક પૂરો પાડીને પૂરી પાડવામાં આવે છે. અંતે, તેમણે રિવ્યુની સત્તાના મર્યાદિત વ્યાપ અને તે કડક પરિસ્થિતિઓ પર ભાર મૂક્યો છે જેમાં તેનો ઉપયોગ કરી શકાય છે. કેટલાક ઇન્ટરવેનર્સ તરફથી હાજર રહેલા ડૉ. વાય. એસ. ચિતળે અને શ્રી અનિલ દીવાને સમાન દલીલ અપનાવી છે.

પ્રશ્ન એ છે કે શું વર્તમાન કેસની હકીકતો પર રિવ્યુ વાજબી છે કે કેમ.

તે સુસ્થાપિત છે કે કોઇ પક્ષકાર માત્ર કેસની ફેર સુનાવણી અને નવા નિર્ણયના હેતુસર આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદાના રિવ્યુની માંગણી કરવા હકદાર નથી. સામાન્ય રીતે સિદ્ધાંત એવો છે કે કોર્ટ દ્વારા જાહેર કરાયેલ ચુકાદો અંતિમ હોય છે, અને તે સિદ્ધાંતથી વિચલન ત્યારે જ વાજબી છે જ્યારે નોંધપાત્ર અને અનિવાર્ય સંજોગો આમ કરવા માટે જરૂરી બનાવે છે. સજ્જન સિંઘ વિ. સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન. ઉદાહરણ તરીકે, જો મૂળ સુનાવણી દરમિયાન કોર્ટનું ધ્યાન મહત્વપૂર્ણ કાનૂની જોગવાઇ તરફ દોરવામાં ન આવે, તો કોર્ટ તેના ચુકાદાનો રિવ્યુ કરશે. જી. એલ. ગુપ્તા વિ. ડી. એન. મહેતા. જો સ્પષ્ટ ભૂલ થઇ હોય અને સંપૂર્ણ અને અસરકારક ન્યાય કરવા માટે હુકમ પસાર કરવો જરૂરી હોય

તો કોર્ટ તેના ચુકાદાને ફરીથી ખોલી શકે છે. ઓ. એન. મહિન્દ્રુ વિ. ડિસ્ટ્રિક્ટ જજ દિલ્હી અને અન્ય.

બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૭ સાથે સંસદ દ્વારા ઘડવામાં આવેલા કાયદાની જોગવાઈઓ અથવા અનુચ્છેદ ૧૪૫ હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમો વાંચતા સુપ્રિમ કોર્ટને તેના ચુકાદાનો રિવ્યુ કરવાની સત્તા આપવામાં આવી છે. સિવિલ કાર્યવાહીમાં રિવ્યુ માટેની અરજી સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૪૭, રુલ ૧ માં ઉલ્લેખિત કારણોસર જ દાખલ કરવામાં આવે છે, અને ફોજદારી કાર્યવાહીમાં રેકોર્ડ પર દેખીતી ભૂલના કારણોસર (ઓર્ડર ૪૦, રુલ ૧, સુપ્રિમ કોર્ટ રુલ્સ, ૧૯૬૬). પરંતુ કાર્યવાહીનું સ્વરૂપ ગમે તે હોય, તે નિર્વિવાદ છે કે રિવ્યુની કાર્યવાહીને કેસની મૂળ સુનાવણી સાથે સરખાવી શકાય નહીં, અને કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદાની અંતિમતા પર પુનર્વિચાર કરવામાં આવશે નહીં સિવાય કે 'જ્યાં ન્યાયિક ભૂલને કારણે અગાઉ કોઈ મોટી ખામી અથવા સ્પષ્ટ ભૂલ અથવા તેવી કોઈ ગંભીર ભૂલ પ્રવેશી હોય.' ચંદ્રકાન્તા વિ. શેખ હબીબ.

હવે, એ હકીકત સિવાય કે વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ દ્વારા આટલી ખંતપૂર્વક એકત્રિત કરાયેલ અને અમારી સમક્ષ મૂકવામાં આવેલ મોટાભાગની કાનૂની સામગ્રી, જેમને હવે સામાવાળા માટે હાજર રહેવાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી છે, જ્યારે અપીલો સાંભળવામાં આવી ત્યારે અમારા ધ્યાન પર ક્યારેય લાવવામાં આવી ન હતી, અમે એ પણ તપાસી શકીએ છીએ કે

શું ચુકાદો રેકોર્ડ પર દેખીતી કોઇ ભૂલથી પીડાય છે. આવી ભૂલ અસ્તિત્વ ધરાવે છે જો મુદ્દા પર વિચારવામાં આવેલા બે અથવા વધુ મંતવ્યોમાંથી એવું માનવું શક્ય હોય કે વિવાદ માત્ર તેમાંથી એકને સ્વીકારે છે. જો કોર્ટ દ્વારા મૂળ ચુકાદામાં અપનાવવામાં આવેલ મંતવ્ય રેકોર્ડ શું જણાવે છે તે ધ્યાનમાં લેતા એક સંભવિત મંતવ્ય છે, તો તે માનવું મુશ્કેલ છે કે રેકોર્ડ પર દેખીતી કોઇ ભૂલ છે.

કઈ બાબતો પર આ કોર્ટે ઠેરવ્યું કે વ્યવહાર એ વેચાણ નથી? કોર્ટે કહ્યું, અને આના પર થોડા અંશે ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો, કે રેસ્ટોરન્ટમાં ખાવા માટે ગ્રાહકને ખોરાકનો સપ્લાય અને સેવા આપવી એ એ કારણોસર વેચાણ નથી કે તે માત્ર તેને પીરસવામાં આવેલો ખોરાક ખાવા માટે જ હકદાર છે અને ખોરાકનો ન ખાધેલો ભાગ દૂર કરવા અને લઈ જવા માટે નહીં. જો તે વેચાણ જેટલું હોત, તો ન ખાધેલો ભાગ ગ્રાહકનો હોત જે તે પોતાની મરજી મુજબ લઈ જઈ શકત અને તેનો નિકાલ કરી શકત. આ ઉપરાંત, કોર્ટે નોંધ્યું કે, નોંધપાત્ર ભૌતિકતાની અન્ય સુવિધાઓ અને સેવાઓ પણ પ્રદાન કરવામાં આવી હતી. આકારણી, અપીલ અને રિવિઝનલ સત્તાવાળાઓ સમક્ષ અપીલકર્તા દ્વારા ઊભો કરવામાં આવેલ કેસ તે હતો, અને દેખીતી રીતે હાઈકોર્ટ સમક્ષ પણ તે કેસની દલીલ કરવામાં આવી હતી. આ કોર્ટમાં દાખલ કરવામાં આવેલી બંધારણની કલમ ૧૩૬(૧) હેઠળની અરજીમાં તેનો સારાંશ નીચે મુજબ આપવામાં આવ્યો હતો:

"(૧) હોટેલિયર અને કેટરિંગ ઉદ્યોગ એ અન્ય વેચાણ લક્ષી ઉદ્યોગોથી વિપરીત અને અલગ સેવા લક્ષી ઉદ્યોગ છે. હોટેલિયર અને કેટરરનો હેતુ ખોરાક વેચવાનો નથી, પરંતુ યોગ્ય વાતાવરણમાં તેની સેવા આપવાનો છે જેથી મહેમાનો માટે ખોરાકની સેવા અને વપરાશ આનંદપ્રદ બની શકે. ડાઇનિંગ હોલમાં, અરજદારે અમુક મૂળભૂત સગવડો અને સુવિધાઓ પૂરી પાડી હતી, જેમ કે, એર–કન્ડીશનીંગ સેવાઓ, સંગીત, નૃત્ય માટેની સુવિધાઓ (એટલે કે ડાન્સિંગ ફ્લોર) ખાસ ડિઝાઇન કરાયેલ ક્રોકરી, ખાસ લાઇટિંગ વગેરે. અરજદારે ઉપરોક્ત સેવાઓ પ્રદાન કરવા માટે પ્રતિષ્ઠા ઊભી કરી હતી અને લોકો આ સુવિધાઓના પરિણામે ડાઇનિંગ હોલને આશ્રય આપે છે.

(૨) જોકે ગ્રાહક ખોરાક માટે ચૂકવણી કરે છે, તે માત્ર એટલો જ ખોરાક માણી શકે છે જેટલો તે કોઈ ચોક્કસ સમયે ખાઈ શકે. મહેમાન તેના ખોરાકનો ન ખાધેલો ભાગ લઈ જવા માટે હકદાર નથી. આમ નિર્ધારિત નાણાકીય અવેજ માટે મિલકતનું કોઈ પસાર થતું નથી, જે મહેમાનોના તેમના ખોરાકનો ન ખાધેલો ભાગ લઈ જવાના અધિકારને સૂચિત કરશે.

(૩) અરજદાર દ્વારા મેળવેલ રકમ કોઈ માલની કિંમત નથી. બીજી બાજુ, તે ખોરાક માટેની તેમની જરૂરિયાતો સહિત ગ્રાહકની સુવિધા અને આનંદની સંભાળ રાખવા અને તેને વિવિધ પ્રકારની અન્ય સેવાઓ પ્રદાન

કરવા અને તેને વિવિધ સુવિધાઓ અને સગવડ પૂરી પાડવા માટે અરજદારના શુલ્કનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે."

અપીલકર્તાએ તેની હોટલમાં રહેવાસીઓને તેમજ રેસ્ટોરન્ટમાં ખાવા આવતા સામાન્ય ગ્રાહકો બંને માટે ભોજન તૈયાર કર્યું હતું અને પીરસ્યું હતું, અને સમગ્ર રીતે તેણે જાળવી રાખ્યું હતું કે પૂરી પાડવામાં આવતી સેવાઓની પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને બે પ્રકારના વ્યવહારો વચ્ચે કોઈ વાસ્તવિક તફાવત નથી. બંને કિસ્સાઓમાં તે ભોજનનો સપ્લાય અને સેવા રહી હતી જે વેચાણની વ્યાખ્યામાં આવતી નથી. એ નોંધવું અગત્યનું છે કે અપીલકર્તા દ્વારા આક્ષેપિત હકીકતોનો કોઈપણ તબક્કે ક્યારેય વિવાદ કરવામાં આવ્યો ન હતો, અને અમને કરવેરા સત્તાવાળાઓ દ્વારા આ રીતે દર્શાવેલ હકીકતોની સત્યતાની તપાસ કરવાનો કોઈ પ્રયાસ જોવા મળતો નથી. તે વાસ્તવિક સંદર્ભમાં આ કોર્ટે ચકાસણી કરી હતી કે શું વેચાણ વેરાની કોઈ જવાબદારી આકર્ષિત થાય છે. અમારો ચુકાદો તે વાસ્તવિક પાયા પર આધારિત છે, અને તેને તે પ્રકાશમાં સમજવો જોઈએ.

હવે કરવામાં આવેલી રજૂઆતો પરથી એવું જણાય છે કે સામાવાળા તેમજ અન્ય રાજ્યોને આશંકા છે કે આ કોર્ટના ચુકાદાનો લાભ તેવા કિસ્સાઓમાં પણ રેસ્ટોરન્ટ–માલિકો દ્વારા લેવામાં આવશે જ્યાં ખોરાકનું વેચાણ થાય છે અને ટાઈટલ ગ્રાહકોને પસાર થાય છે. અમને લાગે છે કે જે હકીકતો પર અમારો ચુકાદો આધારિત છે તેને ધ્યાનમાં રાખીને – જે રીતે મુકદ્દમાના વિવિધ તબક્કાઓ અને

તેઓ જે વિચારણાઓ આકર્ષિત કરે છે તે દરમિયાન નિર્વિવાદ રહી છે, તેવી કોઈ આશંકા વ્યાજબી રીતે રાખી શકાય નહીં. ખરેખર, અમને એ કહેવામાં કોઈ સંકોચ નથી કે જ્યાં ભોજનાલય અથવા રેસ્ટોરન્ટમાં ખોરાક પૂરો પાડવામાં આવે છે, અને હકીકતો પરથી એવું સ્થાપિત થાય છે કે વ્યવહારનો પદાર્થ, તેના મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય દ્વારા પુરાવા મળે છે, તે ખોરાકનું વેચાણ છે અને સેવાઓ પ્રદાન કરવી એ માત્ર આકસ્મિક છે, ટ્રાન્ઝેક્શન નિઃશંકપણે વેચાણ–વેરા માટે પાત્ર હશે. દરેક કિસ્સામાં સંબંધિત સેલ્સ ટેક્સ કાયદા હેઠળ આકારણી કરતી વખતે હકીકતો શોધી કાઢવા અને તે હકીકતો પરથી નક્કી કરવાનું કરવેરા સત્તાધિકારી માટે રહેશે કે શું પૂરા પાડવામાં આવેલ ખોરાકનું વેચાણ કરવાનો હેતુ છે કે કેમ.

અમારું માનવું છે કે આ રિવ્યુ પિટિશનો નિષ્ફળ જવી જોઈએ. તે મુજબ તેઓને ફગાવી દેવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

રિવ્યુ પિટિશનો ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used

for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========
=